

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIII. Tunc dicet Rex his, qui à dextris ejus erunt: Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis Regnum à constitutione Mundi. Matth. 25. v. 34.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XXIII.

Tunc dicit Rex his, qui à dextris ejus erunt: *Venite benedicti Patris mei, possedete paratum vobis Regnum à constitutione Mundi.* Matth. 25. v. 34.

Considera, qui ait *Venite*, duos designare terminos, unde & quò. utrumque sanè hoc loco Christus exprimit, cum conversus ad Electos post Judicium pronuntiabit omnibus beatitudinis æternæ sententiam, & dicit: *Venite.* Venite, inquam, à laboribus ad quietem, à paupertate ad divitias, à luctu ad risum, à certamine ad coronam, quam vincendo promeruistis. O Jucundum *Venite!* *Emunt ibant & stabant mittentes semina sua, venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos.* Pl. 125. v. 6. neque refert, quòd ejusmodi *Venite* contineat modum invitandi omnibus communem; quia quivis ordo Sanctorum bene distinguet tanquam sibi dictum in particulari juxta propria merita. Venite Prophetæ pro me exules. Venite Patriarchæ pro me vagi. Venite Apostoli pro me abjecti à mundo, & ludibrio habiti. Venite Martyres occisi. Venite Monachi contempri. Venite Virgines, quæ mihi consecratis vestra lilia, & sic de aliis. & quia Sancti nihil magis desiderant, quàm ut servi fideles esse cum Rege suo: ideo etiam ipsi illis dicit: *Venite.* Hactenus fuerint nonnulli ipsi vanti per Gratiâ, alii per Gratiâ si-

mul & Gloriam, paucissimi per gloriâ, càmque plenam, animæ scilicet corpori junctæ. *In carne mea videbo DEUM Salvatorem meum.* Job. 19. v. 26. Ideo dicit: *Venite*, quia priùs è tot Sanctis non nisi rarissimos vocavit hoc modo. O quantopere desiderabant Sancti in omni vita sua verbum istud *Venite.* Ecce ut illud audiunt! at qui volet illo die venire post Christum, quomodo merebitur? si nunc sequatur. *si quis vult post me venire ad gloriâ, sequatur me ad abjectionem.* an æquum putas Christum sequi ad Regnum, & non sequi ad victoriâ? *Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo.* Apocalyp. 3. v. 21.

2. Considera, quomodo tot inter titulos, quibus in illo actu solenni conferendæ gloriæ compellere Electos Christus potuit, istum electurus sit: *Venite benedicti Patris mei:* quia hic solus omnes includit. Apud nos dicere non est facere. & ideo cum benedicimus alicui, vel bonum laudamus, quod habet, vel hoc illi precamur, non ita DEUS ipse, cum dicit, facit. *Ipse dixit, & facta sunt.* Pl. 32. unde ejus benedicere est infundere nobis bonum, infundere gratiam, infundere dona & doctores, infundere quamli-

Uuu uu 2 bet

bet virtutem. Vult ergo Christus, ut Beati in magno illo cœtu intelligant omnia illorum bona esse à Patre. & ideo dicit: *Venite benedicti Patris mei.* Ipsi verò ò quàm concordī voce protumpeant in verba illa: *Benedictus DEUS, & Pater Domini nostri IESU Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in cœlestibus in Christo.* Eph. 1. v. 3. Benedictiones, quas Pater Electis dedit, erant diversissimæ. *Benedixit singulis benedictionibus propriis.* Gen. 49. v. 28. omnes tamen referebantur ad hanc ultimam istius dici, quæ perpetua nuncupatur. *Benedictione perpetua benedicit nos Pater æternus. Amen.* & pro hac potissimum gratias tunc agent. nota igitur, quàm meritò Christus illo die posset dicere Electis. *Venite benedicti Patris mei, per me;* quia quæcumque ipsorum benedictio fuit ipsis data à Patre intercedente Christo: *in Christo,* quia singulis eam promeruit. sed non dicit hoc modo, dum ipsis benedictionem illam afferet perpetuam, ad quam omnes ceteræ referebantur, satis ostendet illo die, reliquas priores à se dependisse. O te beatum, si talem mereri benedictionem contingat! porro ut eam merearis, tantum Patrem cole, & reverere, ut par est. *Ecce sic benedicitur homo, qui timet Dominum.* Ps. 127. non solum benedicitur, sed sic. quia idem Pater alias habet benedictiones, quibus remuneratur filios minùs obsequentes ob nonnulla bona, quæ faciunt: sed non sunt illa, sunt benedictiones carnis, accommodata corrupto illorum genio, non spiritus: *de pinguedine terra, non de ro-*

re cœli. En igitur, ut Electi die illo gratias agent pro iis benedictionibus, quæ solas amarunt. *Benedixit nos in omni benedictione spirituali in cœlestibus, ò quàm tantam habebunt causam agendi gratias!* quia *omnis benedictio spiritualis in cœlestibus, est, quidquid Paradisi* habet bonorum.

3. Considera, quomodo Christus Electis illo die daturus sit possessionem Paradisi, cum dicit: *Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis Regnum à constitutione mundi.* Porro Christus in hoc actu alia alimur vocabula, qualia sunt: *Procedite ad Regnum. Percipite Regnum. Invenite Regnum.* sed dicit: *Possidete,* & id quidem duplici ex capite. primum ut ostendat pacificam securitatem, quæ Beati eâ beatitudine cunctis seculis fruetur, deinde proprietatem. hoc enim possidere. Possessio est bonorum, quæ ad nos spectant ut propria, sicut ut commodata, locata, deposita, &c. bonorum, quorum non habemus potestatem taxat (uti sunt, quæ ab alieno parantur) sed habemus actualem dominionem, uti Rex habet ejus Regni, cui dominatur. Talis erat sua Beati felicitas, & ideo Christus illis dicit: *possidete. Qui vicerit, possidebit hæc.* Apoc. 2. v. 7. Quod si nō esse velis, quare Christus cum posset ejusmodi Beatitudinem et aliis appellare nominibus, *Mercedis, Bravii, præmii, gaudii summum,* illa de voluerit potius Regnum nominare, causa est, quia nullum aliud magis demonstrat non solum gaudium immensum, quod habebunt beati, cum DEUM possident, sed & magnificentiam

gloriam, majestatem, quæ extrinsecus illis accidit, dum in damnatos dominantur. atque ad istud Regni nomen & quantum potest damnati simul omnes tunc fremunt præ rabie, quod videant cunctis sæculis tanquam Reges suis dominaturos capitibus illos mendicos, illos miserabiles, quos aliquando vix aspectu dignabantur. *Suscipient regnum sancti DEI Altissimi.* Dan. 7. v. 18. Fratres Josephi sustinere non poterant hunc innocentem, ne per somnum quidem super eos regnare visum. *Numquid Rex noster eris, aut subijcietur ditioni tuae?* Gen. 37. v. 18. Cogitaproinde, quid facturi sint damnati, cum viderint illo die tantò præstantiore modo sibi dominari non fratrem aliquem, sed extraneos, sed æmulos, sed eos, quos olim ad eò averfabantur? *Nonne DEVS elegit pauperes in hoc mundo heredes Regni, quod repromisit DEVS diligentibus se?* Jac. 2. v. 5. Nunc intelliges, quare Christus non ante illum diem dicitur sit Electis: *Possidete paratum vobis Regnum.* quia solùm illo die id demum Beati consequentur cum Christo, ut perfectè subiectos pedibus habeant persecutores suos. *Judicium sedebis, ut auferatur potentia illa nempe Luciferi, & membrorum ejus: & Magnitudo Regni, quæ est super omne calum, detur populo Sanctorum Altissimi.* Dan. 7. v. 26. Tu quid dices? an quòd Regnum non cures? Ergo damnatus es, quia die illo finietur status omnis medius, vel dextram tenebis, vel sinistra, vel Austrum, vel Aquilonem, vel Paradisum vel Infernum.

4. Considera; id, quod eo die cu-

mulabit gaudium beatorum, futurum esse, quòd sciant Regnum istud, de quo agim, illis de industria paratum, quippe tanto potiori bono possent fore aliquid servare sollicitudinis, aut metus saltem levis illud amittendi, si licet possessum ab ipsis non esset factum pro ipsis. at cum audient, regnum istud non solùm esse ipsis proprium, sed & paratum, quòdnam poterit superesse dubium: atque hæc erit ratio, ob quam Christus illis dicit: *Possidete paratum vobis Regnum à constitutione mundi,* non solùm Regnum, sed paratum vobis. Ita est: non erit hæc sola ratio, præterea ita Christus loquetur, ut tanto melius advestant Sancti summum amorè Patris, dum is ipso momento, quo cogitavit de constituendo Universo, simul cogitavit de paranda ipsis Regia tam pulchra, qualis est cælum Empyreum. *Paravit illis civitatem.* Heb. 11. v. 16. & eos prædestinavit ad tantum fastigium gratiæ, gloriæ, dignitatis, qualis est illa, cujus eo die capient possessionem. si quâ ratione possis concipere animo laudes illas ingentes, quas Patri dabunt, reputa eas tecum ipso, sed certus te eas assequi non posse. Intereim adverte non dici, Regnum ipsis fuisse datum à constitutione mundi, sed paratum, quemadmodum bravium paratur currenti, præmium certanti, merces duos sustinenti labores, quia ejusmodi preparatio Regni non facit, quò minus id verè debeant suis obtinere meritis. *Preparavit Deus iis, qui diligunt illum.* 1. Cor. 2. v. 9. fuit paratum à constitutione mundi, sed post constitutionem mundi promeritum.

Uuu uu 3

XXIV.